

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19648/2023
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у ванпарничном поступку ранијег сопственика АА из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Николић, адвокат из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Драган Милетић, адвокат из ..., против крајњег корисника Општине Ћуприја, коју заступа законски заступник Правобранилац Општине Ћуприја, ради утврђивања правичне накнаде за експропријацију непокретности, одлучујући о ревизији ранијег корисника АА из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 3104/22 од 20.02.2023. године, у седници одржаној дана 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији ранијег сопственика АА из ..., као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија ранијег сопственика АА из ..., изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 3104/22 од 20.02.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји Р1 14/21 од 09.06.2022. године ранијим сопственицима АА из ..., ББ из ... и ВВ из ... одређена је накнада у новцу за експроприсане непокретности, установљавањем права јавне својине Општине Ћуприја ради изградње паркинг површине и саобраћајнице на непокретностима означеним као породична стамбена зграда у површини од 98 м2 и помоћна зграда у површини од 35 м2 – приватна својина, експроприсане правноснажним решењем о експропријацији Одељења за урбанизам и имовинско-правне послове Општине Ћуприја од 03.06.2019. године и накнада у новцу за административни пренос парцеле кп ... са идентификационим подацима као у изреци, експроприсана правноснажним допунским решењем о административном преносу Одељења за урбанизам и имовинско-правне послове Општине Ћуприја од 22.07.2019. године, у износу од 3.270.050,00 динара. Крајњи корисник Општина Ћуприја обавезана је да исплати наведени износ са законском затезном каматом од 09.06.2022. године до коначне исплате и то: ранијем сопственику АА из ... износ од 1.635.025,00 динара, ранијем сопственику ББ из ... износ од 817.512,00 динара и ранијем сопственику ВВ из ... износ од 817.512,00 динара, свима са законском затезном каматом од 09.06.2022. године као дана доношења одлуке до коначне исплате. Крајњи корисник Општина

Ћуприја обавезана је да ранијим сопственицима накнади трошкове парничног поступка и то: АА износ од 105.000,00 динара, а ББ и ВВ износ од по 111.125,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 3104/22 од 20.02.2023. године потврђено је решење Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји, у односу на ранијег сопственика АА из ... и његова жалба одбијена као неоснована.

Против правноснажне другостепене одлуке ранији сопственик АА из ... поднео је ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, из свих разлога предвиђених наведеном законском одредбом.

Крајњи корисник Општина Ћуприја поднела је одговор на изјављену ревизију, којим је оспорила изнете ревизијске наводе.

Према разлозима другостепеног решења у односу на ранијег сопственика АА из ..., од именованог ранијег сопственика је експроприсана породична стамбена зграда површине 98 м² и помоћна зграда површине 35 м², о чему је донето правноснажно решење о експропријацији, а потом и допунско решење о експропријацији о административном преносу парцеле кп ... КО ... . Предмет овог ванпарничног поступка било је утврђивање правичне накнаде за експропријацију предметних непокретности. Висина накнаде, односно тржишна вредност непокретности утврђена је на основу налаза вештака грађевинске струке, будући да ранији сопственик и крајњи корисник нису успели да постигну споразум о накнади нити за експроприсану непокретност – стамбени објекат, нити за административни пренос парцеле. Другостепени суд је ценио жалбене наводе ранијег сопственика да је од њега експроприсан пословни, а не стамбени објекат и исте оценио неоснованим јер је правноснажним решењем о експропријацији од противника предлагача одузет стамбени објекат па је у складу са тим утврђена и накнада. Тржишна вредност непокретности, према којој је досуђена правична накнада, утврђена је на основу релевантних параметара, примењених у налазу вештака грађевинске струке, који је у целости прихваћен.

Разлози на којима је засновано побијано другостепено решење не указују на потребу одлучивања о ревизији ранијег сопственика, односно противника предлагача, као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. став 1. ЗПП. Предлагач у ревизији понавља своје жалбене наводе које је другостепени суд већ ценио у побијаној другостепеној одлуци. У правноснажном решењу о експропријацији наведено је да је предмет експропријације породична стамбена зграда па предлагачу није могла бити досуђена накнада за пословни простор већ за породичну стамбену зграду као предмет експропријације. Ревизијом изјављеном по основу одредбе члана 404. ЗПП не може се побијати утврђено чињенично стање и оцена доказа, односно начин на који је утврђена висина правичне накнаде и тржишна вредност експроприсане непокретности.

Како не постоји потреба за разматрањем наведеног правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права у овој правној ствари, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија ранијег сопственика није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, чије одредбе се сходно примењују и на решење донето у ванпарничном поступку, предвиђено је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан и то у споровима у којима би била дозвољена и ревизија против правноснажне пресуде, у смислу става 2. исте одредбе. Одредбом чл. 403 ст. 3 ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог у овом ванпарничном поступку поднет је 06.04.2021. године, када је средњи курс евра износио 117,5667 динара. Вредност предмета спора побиијеног дела одлуке износи 1.635.025,00 динара, односно по средњем курсу на дан подношења предлога 13.907,21 евра.

Како вредност побиијеног дела одлуке не достиже захтевани ревизијски цензус, нити су у питању решења против којих је у смислу одредбе члана 420. ст.3, 4. и 5. Закона о парничном поступку ревизија увек дозвољена, следи да ревизија ранијег споственика, односно противника предлагача није дозвољена.

Сходно изнетом, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413, у вези одредбе чл. 420 ст. 1 и 6 Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић